

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Item de prædestinatione. xxxiiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

hil eum latere potuit futurorum. Neque enim vel futura essent, si in eius presentia non fuissent, non tamen predestinasse quemlibet ad peccatum. Quod si ad peccatum ali- quod Deus hominem predestinaret, pro peccatis hominis non puniret. Dei enim predestinatione, aut peccatorum preparata est pia remissio, aut peccatorum iusta punicio.

Item de predestinatione. Cap. XXXIII.

*Ex dictis
Ambro.*

Iniquos itaque, quos preesciuit Deus hanc vitam in peccato terminaturos, predestinavit supplicio interminabili puniendos. In quo sicut culpanda non est preescientia humane iniquitatis, ita predestinatio iustissima laudanda est ultionis, ut agnosceretur, non ab eo predestinatum hominem ad qualecunque peccatum, quem predestinavit peccati merito puniendum. Deus itaque omnia hominum opera, siue bona, seu mala preesciuit: quia eum latere nihil potuit, sed sola bona predestinavit, quæ se in filiis gratia facturum esse preesciuit. Mala verò futura opera illorum, quos non predestinavit ad regnum, sed ad interitum, preesciuit potētissima deitate, & ordinavit prouida bonitate.

Item de predestinatione. Cap. XXXIII.

*Ex dictis
August.*

Dominus ipse suo sermone nos perdocuit, in eo quod à se ostendit paratum non solum regnum, vbi latetur boni, sed & ignem æternum, vbi crucientur mali. Bonis etenim dicitur: Venite benedicti patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est à constitutione mundi. Malis autem dicitur: Ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis eius. Ecce ad quod dominus iniquos, & impios predestinavit, id est, ad supplicium iustum, non ad aliquod opus iniustum. Ad penam non ad culpam, ad punitionem, non ad transgressionem, ad interitum quem ira iusti iudicis peccantibus reddidit, non ad interitum, quo in se iram Dei peccantium iniquitas prouocauit. Quod beati Apostoli prædicatio manifestat, qui malos quos in æternum damnaturus est Deus, vasa vocat iræ, non culpæ. Ait enim: Quod si volens Deus ostendere iram & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia vasa iræ, aptata in interitum, ut ostenderet virtutias gloriæ suæ in vasa misericordiæ, quæ parauit in glo-

riam. In hac extrema sententia notandum, quod de euan-
gelio sumens testimoniū, ait, prædestinatos malos in ignē
æternum, eo quod dicturus est dominus in iudicio non so-
lum bonis, vt percipiant regnum sibi paratum à constitu-
tione mundi, verū quod malis dicturus est. Ite maledicti
in ignem æternū, qui paratus est diabolo, & angelis eius.
Ex hoc enim approbat, quod iniquos & impios dominus
prædestinauerit ad supplicium, ex eo quod illis dicturus
est: Ite in ignem æternum. Vnde qui volunt dicere, quod
pœna prædestinata sit iniustis, nō iniusti prædestinati sunt
ad pœnam, viderint qualiter huius authoris dicta intelli-
gant. Cui enim paratur pœna, is nimirum preparator ad
pœnam.

Item de prædestinatione. Cap. XXXV.

Vasis verò ire nunquam Deus redderet interitū, si nō
spontaneū inueniretur homo habere peccatū. Quia
nec Deus peccanti homini iuste inferret iram, si homo ex
prædestinatione Dei cecidisset in culpam.

*Itē Au-
gustinus.*

Item de prædestinatione. Cap. XXXVI.

Sicut enim præscientia neminem compellit ad pecca-
tum, cum utiq; præscierit singulorū ante secula exter-
na peccata, ita quoque & prædestinatio eius neminē com-
pellit ad pœnam. Licet & antequā nascatur, aliquis præ-
destinatus sit, si permansurus est in iniquitate ad pœnam.

*Ex dictis
Fulgēti.*

Item de prædestinatione. Cap. XXXVII.

Sicut enim nemo potest imputare Deo quod peccat, ita
quoque quod peccatis puniendus sit. Peccat enim pro-
pria voluntate delinquens, puniendus est autem iusto iudi-
cio iudicantis, & sicut peccati causa non ex Dei præsciē-
tia descendit, quia nullus idcirco peccat: quia Deus eum
peccaturum præscierit, sed idcirco quia magis propriē
concupiscentiæ obedierit, quàm præcepto prohibentis
Dei à peccato. ita quoque nullus idcirco ad pœnam vadit:
quia hoc in prædestinatione Dei ante fuerat. Ex eo enim
quod præscitū est in peccatis permansurus, & sine pœni-
tentie fructu, vitam præsentem terminaturus, ex eo depu-
tatur est ad pœnam. Et sicut causa peccati concupiscen-
tia est, qua magis obeditur voluntati carnis, quàm præ-

*Ex dictis
Ambro.*

